

FEJÉRMEGYEI NAPLO

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI KÖZLÖNY.

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“, a vobis institutum ad catholicam partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter. (Az általátok a katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeselünk.)

XIII. Leó pápa Zichy Nándor szerkesztésében. 1895. márcs. 6. al. 1895.

<p>Megjelen hetenkint 2-szer: szerdán este és szombaton este.</p> <p>Előfizetési ár: Egész évre 5 ft 50 kr. Fél évre 3 ft 50 kr. Negyedévre 1 ft 25 kr. Egyes szám ára 5 kr.</p>	<p>Előfizetési ár: Egész évre 5 ft 50 kr. Fél évre 3 ft 50 kr. Negyedévre 1 ft 25 kr. Egyes szám ára 5 kr.</p>	<p>Felolvasó szerkesztő: BARABÁS ALBERT.</p>	<p>A 80 helyre osztott oldal helyenkint 50 kr. Bélyegilleték külön 30 kr. Nyitlár sorozatát 50 kr. Többesrét hirdetésekért megadomány</p>
--	--	--	---

A római levél és a zsidó sajtó.

Tanulságos látványt nyújt ismét a liberális-zsidó sajtó. Olyan hipokrizissal, mely már átszap az arczatlanságba, beleavaikozik a kath. papság egyházi életébe, s Izrael tollforgató fiaí síkra szállanak a magyarság védelmére — Róma ellenében. A sajtóviszonyokkal ösmeretlen olvasóközönség meg van zavarodva, mert olyan elterjedt lapok, mint a „Pesti Napló“, „Pesti Hírlap“, „Magyar Hírlap“ és az összes német ujságok, egyforma vehemenciával és a sovinizmusnak ugyanazon a magas skáláján öbégatják, hogy merénylet intézött Rómából a magyar nyelv és magyár állam-eszme ellen.

Mielőtt rátérnénk ama levélre, jobban mondva: okmányra, mely recipiált kollégáink vétét a kánikulában is fel tudta forrni, jöjjünk előbb tisztába egy főkérdéssel: kicsoda illetékes a kath. egyház ügyének és a kath. papság működésének elbírálására? Mi katolikusok-e avagy a recipiált magyarok? Ki szabhatja meg, milyen elveket és utirányt kövessenek püspökeink, plebánosaink és a papnövédek? A Szent Atya és a bibornoki kollegiumok-e, a vagy a Krisztust tagadó zsidó új magyarok?

Azt hisszük, nem nehéz a választ megadni. S bár kétségkívül antiszemitáknak fogunk mondatni, nem habozunk kijelenteni, hogy sem Vázsonyi (Weiszfeld) Vilmos, sem Vészi (Weisz) József, sem dr. Pollák Illés és a többi izraelita cikkirók nem illetékesek kath. ügyek megítélésére. A mit ők irnak a publikum számára, azt a zsidó érzés iratja velök, ki van zárva tehát, hogy véleményük elfogulatlan, s itéletük igazságos legyen. Illetéktelenségük azonban még nyilvánvalóbbnak tünik fel, ha tudjuk, hogy egytől-egyig tagjai és buzgó harcossai a szabadkőműveseknek, a jelen harcot indított és folytató lankadatlannal Róma, a pápa és a katolicizmus ellen.

Igen, tisztelt olvasó közönség, azok a lapok, melyeket te gyamulatlannal veszel kezdedbe, a katolicizmus halálos elleneségeinek gyököit tereli. Majd a sorok között csepegtetik lelkedbe a mérget, majd — a jelen esetben — a hazafiság köpenyegé alatt nyílt támadást intéznek egyházad legfőbb vezetői és tekintélyei ellen.

Ha az említett lapok csupán megkritizáltak volna a római szent kollegiumnak

a magyar papsághoz intézett utasításait, nem szólalunk vala föl ellenük. De ravasz előrelátással a kritikának és egyuttal a támadásnak oly színezetet adtak, mintha hazafias kötelességet teljesítenének, midőn cikkeiket megírják. Az előre bocsátottak után mindenki beláthatja, hogy a liberális zsidó sajtó egyáltalán képtelen elfogulatlan véleményadásra. De azért nézzük csak, mi van abban a római levélben, a mely miatt oly nagy a felháborodás Izraelben?

A bibornoki szent testület inti a magyar kath. papságot, hogy életével és viselkedésével legyen példakép a hívők előtt. Ne vonakodjék a munkától és ne féljen a büntetéstől. Puhatólja ki, nem akadnak e olyanok, kik Isten hívő szava nélkül akár földi haszonért, avagy egyéb földi hiúságos ok miatt az-egyház szolgálatára föltolják magokat. Legyen rajta, hogy a kath. testületek szaporodjanak; a középiskolákban a vallásos oktatásra gond fordítsassék; a budapesti tudomány-egyetem melyet Pázmány bibornok-alapított és javarészen kath. alapítványokból tartatik fen, adassék vissza a katolikusoknak s a püspökök fenhatósága alatt kormányoztassék. Gondoskodjék a klérus, hogy minden vidéknek legyen katolikus lapja. A keresztényi tanítást és a szentbeszédeket oly nyelven adják elő, melyet úgy a gyermekek, mint a hívők jól megértének.

Rövid foglalásban ez a tartalma a szent kongregáció levelének. Van-e ebben valami, a mi ne lenne üdvös a katolicizmusra és viszont van-e valami a mi sérténé az állam jogait és veszélyeztetné a magyarságot?

Tiszta lelkiismerettel mondhatjuk az utóbbi kérdésre, hogy nincs. De hogyan is volna féltételezhető, hogy a Szent Atya ki a magyar nemzet és a magyar állam iránt való szeretetének már annyi jelét adta, megengedné egyenetlenség vagy visszavonás üszkének dobását a magyar államba? A magyar nemzetnek valámint a multak véze napjaiban úgy a jelenkor megpróbáltatásai közt nincs őszintébb és őnzetlenebb jóakarója Szent Péter földi utódjánál. A mit az ő nevében hirdét a bibornokok szent kongregációja, az csak üdvére szolgál a magyar katolikusoknak.

Miért téltát a zsidó-liberálisok haragja? Ha önmaguk meg nem mondanák, a

katolicizmus ellen való alapgyűlöletükön kívül nem tudnánk más speciális okot találni a római levélben. De a Vázsonyi Vilmosok és Vészi Józsefek elárulják, hogy mi fáj nekik.

Fáj, hogy a Szent Atya nem akar oly papokat, kik földi érdekeket hajhászna, vagyis a kik a kormány kegyeire aspirálnak. Fáj, hogy a kongregáció munkára és küzdelemre buzdítja a papságot vagyis elibéa tárja, hogy az egyház tanaitól nem szabad eltérniök sem Wekerle, sem Bánffy Dezső, sem az egész liberális párt kedvéért. Fáj továbbá, hogy a hitoktatást óhajtja az iskolákban, s utal az egyetem katolikus eredetére és rendeltetésére.

Nekik az lett volna kellemes, ha a bibornoki testület a Szent Atya nevében imígyen szól: „Magyar papok! Iparkodjatok bejutni a részvénytársaságok igazgatótanácsába, igitatok brudert valamennyi szabadelvű képviselővel és izraelita bankárral, fizessetek elő a „Pesti Napló“-ra, meg a „Pester-Jüdische Zeitung“-ra, s hagyjátok a pokolba a hitoktatást, egyetemet és kath. alapítványokat.“

Ez lett volna a szájaizük szerint, ha nem is egészen ily stílusban íródik vala meg az utasítás. De mert az ellenkezője történt, s a világ előtt dokumentálva, hogy az anyaszentegyház földi feje nem azon papok működését helyesli, kik a kormány hatalom előtt térdet hajtva földi érdekeket hajhásznak, hanem azokért, kik az Egyház örök tanait követik és hirdetik: dühöngő rosszakarattal támadtak rá a római levélre.

Félreverték a harangot, hogy a római kuria a magyarság ellen izgat. Mily nevetéses vad! Amaz utasítás, hogy a szent beszédekét és a hitoktatást a nép nyelven adja elő a papság, csak a zsidó hazafiak előtt izgatás a magyarság ellen. Elfogulatlan ember be fogja látni, hogy azt, ami a legszentebb, ami a lelket, a gondolkodást, s az egész emberi létet irányítja, és igazgatója: a vallás tanait, oly nyelven kell előadni, a melyet teljesen megértzen az illető. A vallásos oktatásban nem szabad homálynak maradnia, kell, hogy minden szó belevésődjék az értelembé. Félig, vagy hiányosan értett nyelven hirdethetünk politikai dolgokat, sőt törvényeket is, de nem hirdethetjük Isten igéit.

Mai lapunk 8 oldal.

Ha az állam magyarosítani akar a nemzetiségek közt, ott van számára az iskola és rendelkezésére állanak a társadalmi eszközök. De a vallási dolgokban a hitoktatásban és a templomi szent beszédekben nem szolgálhatunk politikai célzatosokat.

Ezt a józan magyarság nemcsak, hogy nem követeli, de kereken elutasítja. Ilyenről egyedül csak a zsidók beszélhetnek, kiknek hazafisága csak tetetés, kik ma tulzó magyar sovíniszta, holnap, ha hamis bukás miatt kiszöknek Romániába vagy Szerbiába, tulzó románok vagy szerbek. Magyarországon a nemzetiségeknek nincs más ellensége, mint a szóvivő, tollforgató zsidók, kik saját céljaik érdekében ingerlik a magyarságot ellenükben.

Ez a legújabb manőver azonban kudarcot vallott. A római levél még fogja tenni a hatását minden irányban, s úgy a a papság, mint a katolikus magyarság fölemelt fejvel, a Szent Atya utasításai nyomán teljesítendő kötelességeit.

Mert a mi irányadónk katolikus ügyekben Róma marad mindenkor és nem a budapesti zsinagóga! (b. a.)

BELFÖLD.

— Tisza Kálmán a multrol és a jelenről. Nagyvárad polgárait abban a kétes élvezetben részesítette a szabadelvű párt atyamestere, hogy lement közibük beszámoló beszédet tartani. Tisza Kálmántól megszoktuk, hogy igazat ne mondjon. Az alattomoságot, a csürres-csavarást és az ellenfelek magragalmazását ő honosította meg a magyar politikai életben. Természetéhez hű maradt öreg napjaiban is: egész odaadással iparkodott nagyváradi beszédekben meghamisítani hazánk történetét, s egyúttal megrágalmazni a parlamenti pártokat.

TÁROZA.

A javithatatlan.

— A „Fejermegyei Napló“ eredeti tározaja. —

I.

A mi kapitányunk nagyon derék és jószívű ember volt, de ki nem állhatta a kövér katonákat. Szegény Ádám János de sokszor siratta meg unozót, és legénykorában azt a kitűnő bácskai kosztot, a melylyel édes anyja nagyra nevelte. Valahányszor felállott a század egyes sorban és a kapitány meglátta Ádám Jánosnak majdnem olyan széles, mint hosszú alakját, szidta a gödölényevő svábokat, a kik csak arra valók, hogy elcsúfítsák a legszebb „frontot.“ Meg is osekedett minden tőle telhetőt, hogy megszabadítsa emberét testi sulyának fölölegétől; de valamint vannak minden gazdaságban bizonyos lények, a melyekről mondani szokás, hogy schasem lesz belőlük szalonna, úgy viszont akadnak emberek is, a kiknél a koplalás kárba vész. Hétről-hétre megmérték Ádám Jánost az ezred szeméremőjén és hétről-hétre gyarapodott az ő sulya.

Szutek kapitány makacs volt, mint minden igazi katona s ha akadályra talált, csak annál inkább. Utóvégre már bizonyos becsületkérdést látott abban, hogy Ádám János teste sulyát leszállítsa a kellő mértékre. Haragudott rá, hogy olyan tulajdonosan jó materia. Ha csak néhány lattal, vagy egy fél fonttal tudta volna megcsóványítani, semmi kétség, hogy megbocsát neki, sőt tán kegyébe is fogadja, de így elfutotta az epe, valahányszor megpillantotta.

— No várj csak gömböc! — mondá fogait

Sorba leszólta a neppártot, a nemzeti és függetlenségi pártokat. Bennünket meggyansított reakcionárius törekvésekkel és azt a hazugságot erőszakte ki száján, hogy külföldön panaszkodunk be a nemzetet és kerestünk segítséget külföldi reakcionáriusoknál. A nemzeti pártnak szemére hányta, hogy fölösleges jogokat követel a nemzet számára. A függetlenségiakat pedig elítélte, mert az általános szavazati jogot és az önálló bankot, meg vánterületet óhajtkják. A multak történetéből pedig azt a konzekvenciát vont le, hogy az igaz hazafiak föladták a nemzeti aspirációkat, vagyis a l e m o n d a n i tudás a politikai bölcsesség kvintesszenziája. Végül oda lyukadt ki, hogy csak egy párt van, mely az ország údvére működik és ez az általa teremtetett liberális párt. Hogy fejtegetéseinek nagyobb sulyt adjon, komikus komolysággal fölemlítette, hogy őt talán csak nem fogják stréberkedéssel vádolni? Az öreg rókától nagy naivitás ilyen fegyverrel védekezni. Nem vádolja bizony őt senki stréberkedéssel, mert tudjuk hogy mindent elért az életben, a mit akart. Tizenöt éven át volt miniszterelnök s felváltva majd belügy-, majd pénzügyminiszter. Zsebvégvágott az adófizetők pénzéből miniszteri fizetések és reprezentációs költségek czimén egy fél milliótál nagyobb összeget. Mint miniszterelnök amugy is tetemes vagyont szerencsés vásárlások és egyéb módokon megrágaszorozta. Ösösét megtette grófnak, a kitől a rangot majd az ő fia fogja egykor örökölni. Szerzett egy csomó rendjelet, közte a Szent-István rend nagykeresztjét. Kinevezette magát ő felsége valóságos titkos tanácsosának is. Mit akarhatott volna többet? Szükséges, hogy még most is stréberkedjék? Nem, arra nincs utalva a vén róka. Az ő célja biztosítani a maga és családja uralmát abban a pártban, melyet elveinek megtagadásával hozott létre, törvénytípással, az ország elszegényítésével, s a korrupció nagyra-hizlalásával tartott fenn mostanáig. E pártnál érvényesülhet egyedül a Tiszák politikája, ter-

oskorgatva — majd meglátjuk, nem találko-e ki számra márienbádi kúrá!

Abban az időben erősen pusztított az ogulini katonai kórházban az úszög. Kegyetlen egy betegség ez, a mely a hadjáratok alkalmával csaknem több áldozatot szed, mint maga az ellenség fegyvere. A hol befészkelte magát, ott éjjel-nappal varrják a „vászonkopersőt“, azt a szalmazsákakalva takarót, a melyben a kórház halottjait eltemetik. S nemcsak a sebesülteket pusztítja, hanem az ápolókat is. A magyar katonák különben sem születtek a kórházi szolgálatra és ha azt kérdezik tőle, mit akarsz inkább: pusztá kézzel ágyut elfoglalni, vagy pedig csak egy óráig a kórházban szolgálni? — bizonyos, hogy az elsőt választja. Hát még olyan időben, mikor az úszög feni rá a fogát!

Szutek kapitány úgy járt fel-alá a gléda előtt, mint Pókainé a fiai börtönében, mikor a kettő közül neki kellett választania, hogy melyik maradjon életben és melyik adasson a halálnak. Kedvesek voltunk az ő szívének valamennyien és átkozta is magában az ezredet, miért követel épen az ő századából ápolót az ogulini kórház számára? Az igaz, hogy a többi századot is hasonló sors érte, de ezelv vajmi kevés vigaszt talált Szutek kapitány. Atyai jó szíve megremegett a választás gondolatánál, mogorván pederte bajszát és még a veríték is kitűtt rajta.

Egyezzerre csak nagyot villant a tekintete. Meglátta Ádám János tulpiros arozát és kerek alakját.

— Ádám János! — kiáltott dörgő hangon.

— Jelen! — válaszolt a megszólított, de olyan vékony hangon, mintha a torkát szorítanák.

mészetes tehát, hogy e pártot Tisza Kálmán mindhalálig dicserni és támogatni fogja. Reméljük azonban, hogy a korrupció atyamestere meg fogja érni azt az időt, midőn a nemzet az ő kreaturáit elkergeti a közélet mezejéről, s a Tisza-féle szabadelvűség csak intő emlék marad a multból.

— Őt neppárti gyűlés egy napon. Ime itt a bizonyíték, hogy az ország józan gondolkodásu eleme hőmpolygó árként sorakozik a neppárt igazságot hirdető zászlaja alá. Magyarország minden vidéke mozgolódik, minden része egymást tul akarja tenni e szervezkedésben. Őt neppárti gyűlés egy napon. Mily remes hangzás lehet ez a liberális körökben, s mily jó esik szemlélnünk, hogy nincs már vidék, hol a neppárt dicő zászlaja ne lobogna. Julius 5-ike lesz ezen nevezetés nap, mikor a neppárt öt helyen tart szervezkedő gyűlést és pedig: Vasvároft délután 2 órakor. Tárgysorozata a következő: 1. Elnöki megnyitó. Tartja: Esterházy Miklós Móricz gróf. 2. Az „új rend“ és a neppárt. Tartja: Molnár János apátplebános. 3. A kisiparosok és kisgazdák sorsa. Tartja: Rakovszky István cs. és kir. kamarás. 4. Kinek pártja a neppárt? Tartja: Kálmán Károly. 5. Elnöki zárszó. — Váczott délután 4 órakor, a városhásterén. Tárgysorozata a következő: 1. Elnöki megnyitó. Tartja: Apponyi Géza gróf. 2. Mit vélünk az új rendről. Tartja: Dr. Vargha Dezső. 3. A kisipar, közgazdaság és a neppárt. Tartja: Major Ferencz dr. 4. Politikai helyzetünk. Tartja: Orbán János. 5. Elnöki zárszó. — Szabad-Szent-Királyon (Baranyamegye) délután 2 órakor. Tárgysorozata a következő: 1. Elnöki megnyitó. Tartja: Ifj. Zichy János gróf. 2. Milyen az „új rend“? Tartja: Tóth Gyula plebános. 3. A közgazdaság és a neppárt. Tartja: Dr. Bakonyi Elek székesfővárosi ügyvéd. 4. Szavazunk! Tartja: Dr. Darányi Ferencz ügyvéd. 5. Miért éljen a neppárt? Tartja: Lepényi Miklós, lapszerkesztő. 6. Elnöki zárszó. — Pöstyénben délután 2 órakor, a következő tárgysorozattal: 1. Elnöki megnyitó. Tartja magyarul és tótul: Zmeskál Zoltán, nagybirtokos. 2. Alkotmányunk és a revízió. Tartja: Havlicsek Vincze. 3. A nép jólétének föltételei. Tartja: Vaculik Vincze. 4. A neppárt létjoga. Tartja: Caykovszky Evariszt. 5. Elnöki megnyitó. — Német-Palánkán (Bácsmegeye), délután 2 óra-

— Ficzkol! — tombolt a kapitány, — a mult héten már megint meghízta! egy fonttal... Majd meglátom, ha csakugyan nem birok-e veled?... Ádám János, még ma elindulsz Ogulinba betegápolónak.

Astán odafordult az őrmesterhez: — Rapsák őrmester, mérse meg e legényt a számmérőn, hadd tudjam, mire hazajön, mennyivel soványodott le Ogulinban.

Két peroz mulva jelentette az őrmester: — Jelentem alássan: 142.
— Micsoda? — bámult a kapitány, — csak 142 font?

— Dehogy! Jelentem alássan: 142 kiló.

II.

A bijelai fensikon van egy kis falu és a falu szélén két apró tó, alig ötszáz lépésnyire egymástól. Olyan időn ragyog mind a kettő, mintha szempár volna, a mely fölmosolyog az égbe. Néha tavaszkor, esős időben, egybeolvad a két víz, de aztán megint csak visszavonul mindegyik saját fészkebe és az a darabka föld, a mely őket elválasztja, a föld termékenyítő erejétől és a nyár hevétől megtelik a legezsebb zölddel, meg a legosodásabb virágözönnel. Olyan, mint egy részlet az igazi paradicsomból.

A mint Rapsák őrmester meglátta a két tengerszemet, így szólott hozzám a profétai ihlet hangján.

— Te önkéntes! Ezt a két vizet csak csak azért tették ide, hogy legyen miben megmosni a fehéreműnket. Astán legyünk egyszer igazán nagy urak: te az egyik tóban mosod meg, én meg a másikban. Ha pedig jó egészségben otthon leszünk Bácsországban, elmondhatjuk, hogy volt két olyan mosóteknőnk, mint egy fél falu.

kor a következő tárgysorozattal: 1. Elnöki megnyitó. Tartja magyarul és németül: Zichy Aladár gróf. 2. Az „új rend” és a néppárt. Tartja magyarul: Miller József. 3. Közigazgatási állapotainkról. Tartja magyarul: Mócsy Antal. A 2-ik és a 3-ik tárgyról szónokolnak: Németül: Zelenyák János dr. országgy. képviselő és Marsovszky Endre földbirtokos. Szerb nyelven pedig: Jankovics Döme görögkeleti lelkész és Kulluncsich Miklós. Végül: Elnöki zárszó.

Városi közgyűlés.

Csütörtökön ült össze a törvényhatóság bizottság megtartani a rendes havi közgyűlést. A város atyái nem is gondolták, hogy a meleg júniusi napokban még némelyik kollégájuk kikel a város közegészségügye s rendőrsége ellen. Pedig megtörtént. Pénzes Imre dörgő hangon követelt választ Seidl Lajos rendőrkapitánytól a felsővárosi sertés-hizlalda ügyében. Beszédében feltüntetett olyan dolgokat, melyek ugy a közegészségügy hátrányait, valamint rendőrségünknek sok dologban való nem törődését bizonyítják.

A közgyűlési tárgysorozatban volt több érdekes tárgy is, mégis a bizottsági tagok olyan lanyhán érdeklődnek a város ügyei iránt, hogy most is csak 36-an tartották érdemesnek azon megjelenni, pedig megválasztatásuk azt hisszük azért történt, hogy oda el is járjanak s ne csak a címet viseljék. Részletes tudósításunk a következő:

Két interpelláció.

A közgyűlés megnyitása után — (elnök br. Fiáth Miklós) — Pénzes Imre interpellációt intézett Seidl Lajos főkapitányhoz, melyben előadta, hogy az alsó-királyszoron lévő M a n n-féle sertés-hizlaldában több mint 100 darab sertés van elhelyezve, s konstátálta, hogy a hizlalda körül — hol az ő háza is van — oly büzt terjeszt a telepen levő sok sertés, hogy teljesen képtelenek az ott lakók tovább tölteni. Azonkívül azt is tudomására hozza a főkapitánynak, hogy az ürüléket az utózára eresztik ki a tulajdonos. S ez még nem elég, hanem a városból a gyepmester is ide hordja

az ürögdrók tartalmát. Végül kéri a főkapitányt, hogy van-e mindezekről tudomása s ezen teleprek a városon kívül való elhelyezését indítványozza.

Seidl Lajos főkapitány elismeri, hogy a telep nem a legégszűsebb levegőt szolgáltató a közeli lakóknak, de tekintetbe kell venni, hogy oly iparágat, mint a sertés-hizlalás, — mely most is olyan nagy veszélynek van kitéve, — nem szabad csak egyszerűen a városon kívül elhelyezésére utasítani. De különben is tudomása szerint az előtte szóló bizottsági tag által jelzett dolgok ott nem történnek, mert tavaly mikor a főútvonal ott szemlét tartott, a tulajdonos csementezett és fődött ürögdrók építésére kötelezte. Ha ezt sem akarnák az ottani lakók megtérni, akkor sok kisgazdának trágadombjait is el kellene távolítani, saját házuktól. Kéri tudomásul venni, — hogy a M a n n-féle telepnél nem forog fenn semmi egészségellenes dolog, mert ott minden a legnagyobb rendben van és így nem lát okot a telep megszüntetésére.

Dr. Major Ferencz megemlíti, hogy már egyik múlt évi közgyűlésen el lett határozva, hogy a telep a sertések meghizása után eltávolításra kerül. Igazat ad Pénzes Imre interpellációnak, hogy az ott lévő telep közegészségügyi szempontból is hátrányos. Egyáltalán a telep még ez ideig be sincs nála jelentve, a mit okvetlen követel, mert a városi tisztai fő orvos tudomása nélkül ily telepek a városban nem szabad létezni. Már azért is tanácsosnak tartaná, a telep eltávolítását, mivel közelében lesz felépítve a katonai kórház, a melynek megtörténte után ugyis okvetlen be kell szüntetni a telepet.

Pénzes Imre a főkapitány választ tudomásul nem veszi, mert ők is olyan adófizetők mint a más városrészen lakók s nem kötelesek az ilyen rendeltetéseket eltűrni. — Aláírasi ívekkel fenyegeti a főkapitányt, mely íveket aztán a budapesti állategészségügyi szakosztályhoz terjeszt fel.

Seidl Lajos főkapitány erre megígérte, hogy még egyszer megvizsgálja a telepet, s ha rendeltetést talál a további teendőkről intézkedni fog. De különben is fölöslegesnek tartja a fenforogó esetet itt vitatni, mert ellene csak az iparhatóság intézkedhetik.

Erre az elnököl főispán elrendelte a szavazást. A főkapitány választ 28-an 25 ellenében tudomásul veszik.

A másik interpelláció dr. Rédey Gyula biz. tag. részéről volt bejelentve K a t i o s Gyulának irnokk történt kivevésze tárgyában, de a közgyűlésen kijelentette, hogy ellál felsám-lamlásától.

IA budai-ut és apáca-utcza járdája.

A másik érdekes tárgy volt a budai-ut és az apáca-utcának egész a vasuti indóházig aszfalt járdával való burkolása, mely 11,280 frt 11 kr költséget igényel. A tanács bejelelti, hogy a háztulajdonosok hozzájárultak, csak még egy néhány apáca-utcai háztulajdonos van tartozásban és hogy a munkálatokat az első hazai aszfalt-társaságnak ajánlja ki, mely az eddig készítetteteket is rendben és jól végezte, azonkívül még azért is, mert a olcsó ajánlatot tett és pedig 3 frt 35 kr négygyölenként.

K ö v e s s y István azon óhajának adott kifejezést, hogy az összes hazai aszfaltoló vállalatokat szólítsák fel ajánlatotételre.

S a y Ferencz azt az észrevételt teszi a terv ellen, hogy mivel a budai uton a várkör-
osatornál az ut nagyon észerszorul, azért az ott lévő Zsolvay-féle kertből egy darabot az uthoz kellene csatolni, okul, azt hozza fel, hogy az utnak ott fordulója van s így a biztosabb kocsiközlekedés előnyére válik. S még az is indítványozza, hogy előbb az utca alagsátor-názását kellene keresztülvinni, mert a rossz csatornázás folytán a víz több helyen mindig összegyülemlik.

H a v r a n e k József a tanács javaslatát pártoló felszólalása után elfogadták a tanács indítványát.

A főtemplom javítása.

A közgyűlés azután elfogadta a tanács ama határozatát, hogy a főtemplom oldalafa, és a tetőzet gerendái kijavításának, melynek költsége házilag fog kezelteni és 7200 frtba kerül. Ugyanis a templom megvizsgálásánál kint, hogy a gerendák némelyike korhadt és így a netalan bekövetkezendő szerencsétlenség elkerülése végett hozta a tanács eme határozatot. A javítás feltételeként a főmérnököt, Rigler Jánost és Endel Józsefet bizta meg a közgyűlés.

A téglatelepek eladása.

Csütörtökön már harmadszor volt tárgya-tásra kitűzve és úgy ha a közgyűlés nem is szavazatképes, a teljes szám hiánya folytán e tárgy még is elintézhető. A közgyűlés el is ha-

Az én fehéreneműm nem adott sok munkát, de az őrmesternek volt az ingén kívül még csipkés zsebkendője is, a melyről azt regélték az ezredben, hogy menyasszonya adta neki boszusáskor, hogy legyen mivel letörölni arczáról a honvágy könnyeit, ha nagyon is elfogja szívét az epekedés. Az igaz, könnyezni nem szokott Rapacs őrmester, de nagyobb katonai parádék alkalmával kikaadikált a zsebkendő ösdöske a blúzából, nagy bosszuságára a kapitánynak, a ki nem szerette az „illatszeres” katonát. Már pedig, skármint tagadta is, ezt a zsebkendőt titokban erősen parfümözta az őrmester.

Epen elkészültem a mosómunkával, a mikor a faluban megszólalt a trombita és gyű-lekezésre szólította a legénységet. Nem lehetett bevárni, míg megszárad „a fehérenemű”, hát csak úgy nedvesen vettük magunkra és rohantunk a kapitány kvártélyra felé.

Ott találtuk, a mint magánkívül a haragtól nyakon fogott egy legényt és rázta hol jobbra, hol balra.

— Hisz ez Ádám János! — kiáltotta bámulva az őrmester, — hol veszi itt magát a boldogtalan?

— Megszókött! — tombolt a kapitány. — Az én századomnak embe meg szókött! Hallott már ilyent a világ? . . . Őrmester, veresse vasra ezt a fiókot és holnap reggel kísértesse Biharozba . . . Főbe lövemet, mert tönkre tetted a századom jó hírnevét . . . S képzeld csak még gunyt mer belőlem űzni. Mikor azt kérdezem tőle, hogy honnan jön, azt meri mondani: a másvilágról.

Vittük a szegény Ádám Jánost, a ki olyan bambán nézett maga elé, mintha szót sem ér-

tene az egész dologból. Megsajnáltam a boldogtalan és utközben azt kerdeztem tőle:

— Hol jártál, Ádám János?

Csukló hangon válaszolt:

— A másvilágon, káplár uram.

III.

Szidtnk Ádám Jánost, mivel miatta külön őrséget kellett felállítani. Hat ember és egy káplár nem aludt miatta azon éjszaka. A káplár én voltam.

Éjfél tájon megszólít egy könyörgő hang:

— Káplár uram, az ég áldja meg, adaszon egy kis enniválót. Meghálálom, ha még egyszer haza kerülünk.

— Mindig csak az evésen jár az eszed János! — szólottam szemrehányó hangon.

— Mindig?! — A fűből kitört az összes keserűség — tudja-e, káplár uram, hogy tegnap dél óta nem ettem egy falatot sem.

Megesett rajta a szívem. Még gondolatnak is szórnyú, hogy Ádám János harminozhat óráig böjtölt légyen! Volt a tarsiányában egy egész komiszkenyér, azt adtam neki oda. Három percz alatt elfogyott az utolsó morzsáig.

— Még! — nyögött a boldogtalan.

— Adok, de csak úgy, ha előbb elmondod a szokésed históriáját.

— Elmondom, hogyne mondanám el! Nem szóktam meg, hanem csak egy kicsit a másvilágon jártam.

— Bolond beszéd!

— Ne mondja, káplár uram, mert meghasad a szívem. Hisz maga földim és tudja, hogy nem szoktam meg a hazugság kenyerét . . .

Hát csak úgy történt, hogy Oguliban nagyon rossz világ járja: annyi sem ott az ember élete,

mint a légyé öszkor. Van ugyan bőviben étel és ital, de kinek kellene, mikor egész nap csak betegket és holtakat lát az ember. Isten a tanum, hogy legalább is tíz kilóval meggögyhat-tam, mióta elmentem az ezredtől.

— Kár volt ezt meg nem mondani a kapitánynak.

— Engedtet is szóhoz jutni! . . . De hall-gassa csak még végig az én siralmamat. Tegnap reggel rosszul éreztem magamat és az orvos valami erős orvoságot adott, mondván, hogy aligha meg nem kapom a lázt. Ijedtemben úgy elaludtam, hogy mire fölébredtem, sötét éjszaka volt már. Föl skartam kelni, de be voltam varrva egy vászonkoporsóba. A bizony, édes káplár uram, azok az ostoba betegpólo társ-saim azt hitték, hogy meghaltam és rám adták az utolsó ruhát. De én nem engedtem magamat: a körmeimmel, meg a fogaimmal lyakat hasítottam a takarón és kibujtam a vászon-koporsóból. Így okoskoddam magamban: ha már halva vagyok, mehetek oda, a hova nekem tetszik s visszamegyek a századomhoz, a hol mindenkit szeretek. Még a kapitánynom is jó szívvel fogad, ha meglátja, hogy lefogytam.

— S nem vették észre, hogy kevesebb van egy halottal?

— Nem vártam be, észreveszik-e, de nem hiszem, hogy feltűnt volna nekik. Mert a vászonkoporsót elrejtettem és mint már mondtam, annyi ott egy ember élete, mint őszel a légyé . . . Ha tudtam volna, hogy itthon így fogadnak, tán vissza sem jövök a másvilágról.

IV.

Beggel elmentem a kapitányhoz, hogy elmondjam neki a szegény Ádám János szo-

tározta, hogy a téglalepet árlejts alá bocsátják s ha többet nem adnak, mint a Mann József ajánlott fel a telepért, vagyis 7500 frtot akkor lehet adni Mannak.

Apróbb ügyek.

A közgyűlés ezután különféle apróbb ügyekkel foglalkozott. Így a tanács előterjesztését a kórosák, sörház és pálinka-mérésről szóló szabályrendelet tárgyában, mely július 25 én lép életbe, elfogadta.

A vörö ökor eladása tárgyában, amelyet Dittrich Szalárd vett meg 4500 frtért, a tanács előterjesztését a közgyűlés tudomásul vette.

A Szarka-utóza rendezésének tárgya az augusztusi közgyűlésre maradt.

A város által felvett 665,000 frt kölcsön aláírására a közgyűlés dr. Saára Gyulá és Grémperger István biz. tagokat küldte ki.

A tanács előterjesztése folytán Göbél János György igazgató a tanítás alól felmentetik s továbbra csak a szorosan vett igazgatói teendőikkel bízott meg.

A helybeli sztr. Faenczrendiek évi szokásos szénaalamizsnája kiadását határozta a közgyűlés.

Az 1896. évi VII—VIII. törvényekről kihirdettetnek.

Az Adony—szabolcsi vasutrá megszavazott segély egy része 25000 frt esedékessé vált s így ki fog adni s egyúttal a társaság felkértek, hogy a birtokosoknak, kiknek földjét a vasutépítésre lefoglalta, az érte járó összeget haladéktalanul térítse meg.

A május 12-én tartott ezredévi ünnepek alkalmával a díszmenetben résztvetteknek s a vármegyei, katonai hatóságoknak az ünnep nagyobb fényének kifejtésénél való buzgalomkért köszönő iratot intéz a közgyűlés.

Rakóc s Lajos indítványa a széknekégeraktár felállítása tárgyában elfogadtott oly kikötéssel, ha a felszólított tulajdonosok szükséglete meghaladja az 50 méterezsát.

A közgyűlés ezzel véget ért. A jövő közgyűlés határnapja augusztus 27. A jegyzőkönyv hitelesítésére Kovács Zoltán és dr. Kovácsy István biz. tagok kérétek fel.

moré esetét. Mikor a szobájába beléptem, odatart életem egy papirt és így szól:

— Olvassa ezt el káplár, s mondja meg őszintén, hogy mi van odairva, mert én már nem merek hinni a saját szememnek.

Affél kórházi ozdólua volt, halotti jelentés, a minót az ezredkezhez szokás küldeni, ha egy legény elbocsúzik a világtól. Világosan és szárazon volt benne elmondva, hogy a 23. ezred 8. századának Adam János nevű közlegénye 1878. október 7-én meghalt kórházi ágyán és a rákövetkező éjszaka eltemették Oguliban a katonai temetőben. A miről értesítendőik szülői vagy egyéb hozzátartozói és az illetékes hatóságok.

Elmondtam a kapitánynak az egész esetet és kegyelmét kértem Adam János számára, mely alkalommal erősen hangsúlyoztam, hogy a szegény fú tetemében megfogyott testi súlyában. A kapitány oroa hirtelen kiderült:

— Persze, persze! Ha meghalt szegény, csakugyan nem lehet szőkevény... Aztán, ha meg is fogott, tartozom neki némi kárpótlással... Bocsássza szabadon... De előbb mégis mérésse meg: szeretném tudni, kilókban kifejezve, mennyit ér az én máriénbádi kúram.

Öt perc múlva visszatértem és mondhatom, hogy remegett a hangom, mikor így szóltam:

— Jelentem álásan kapitány úr, 146 kiló. Szűteek kapitány hátrátantorodott, mintha egy agyugolyó mellbe lökte volna. Az a gondolat, hogy Adam János a kiállott sšenvedések daczára négy kilóval gyarapodott ismét teste súlyában, elkábította. Csak hosszú szűnet múlva nyögte ki elhaló hangon:

— Javíthatatlan.

Városi és vidéki hírek.

— Papszentelés. Dr. Steiner Fülöp meggyépsópók t. hó 26-án adta fő a kisebb rendeket Bilkei Ferenc, Hóleksy Ágoston és Kapitány Gyula végzett pappövendékeknek. A nagyobb rendeket folytatólag 27., 28. és 29-én kápják föl. Hóleksy Ágoston azonban miután nincs benne a megkívánt időben, a papi rendet egyelőre nem kapja föl.

— Kath. legény-egylet mulatsága. A székesfehérvári kath. legény-egylet holnap, vasárnap este 8 órákor tartja millenniumi ünnepélyét a „Polgári lövőde” csinosan felkészített nagytermében. A változatos műsor, mely ének, szavaltat, beszéd és alkalmi színdarabból fog állani. Az ünnepély énekszámait s az alkalmi színdarabot derék tanítói karunk két jeles tagja készítette elő nagy buzgalommal, mely körülmény a sikeres eredményért elég kezeség. Az egylet rendezősége pedig fáradtságot nem kiemelt, hogy az egylet ezen ünnepélye is, melró legyen a magasztos eszméhez. Az ünnepélyre csak kibocsátott és lebélyegzett meghívókkal lehet belépni. A kik netalán nem kaptak volna, kegyeskedjenek az egylet helyiségében (Kocsutóza 8. sz.) jelentkezni, a hol számukra az ki fog állittatni. Felfűzések a helyi lapokban nyilvánosan nyugtáztatnak.

— Tűzek a megyében. Bács-Almásán — mint levelezőnk értesít — 20-án reggel a plebánia lakos közeli egy földmives háza ismeretlen okból egészen leégett. — Duna-Pentelén pedig 23-án éjjel 1 óra tájban égett le egy ház. A tűz lokalizálás csak a lakosok és tűzoltók nagy szorgalmának lehet köszönni.

— Tiltakozás. A csákvári esperesi kerület papsága a f. hóban tartott kerületi gyűlésében egyhangulag adott kifejezést a nyilvánosság előtt is jelezni kívánt megbotránkozásának azon, ismételtlen tapasztalt visszaélés felett, a melynél fogva az egyház jogkörét mindenben sértegető kormány cseizei az illetékes kath. iskolai hatóságokat minden tekinteten kívül hagyva a katolikus iskolák ügyeire vonatkozólag oly módon tesznek rendelkezéseket, mintha a katolikus iskolák máris államostíva lennének. Ezen jogsértő eljárásban a kerület az ez idő szerinti politikai hatalmi tényezőek egyházüldözó szándékainak csak újabb bizonyítékát látja és ilyenmő jogtalan sért-getéseket figyelmen kívül hagyja.

— Fejedelmi vadászatok Baranyában. A király a Gácsországban ősszel tartandó hadgyakorlatok befejezésével Bélyére megy, a hol nagy vadászatok lesznek. Ez alkalommal a német császár is vendége lesz királyunknak. E hírrel van kapcsolatban az, hogy Ferdinánd bolgár fejedelmet, a ki ősszel ismét Bécsbe jön, a király ez alkalommal sem fogja fogadni.

— A polgári leányiskola mulatsága. A polgári leányiskola növendékei csütörtökön délután a sóstói vendéglo helyiségében mulatságot tartottak. Délutáni fél 4 órákor vonultak ki az intézet helyiségéből Bezóky József hitoktató vezetése alatt a Sóstóra, kiérve odazongoravergeli hangjai mellett a növendékek egymással tánczaperdültek, melyet azonban a többször megújuló eső mindig megzavart. Bezóky József hitoktató, ki a lányok ezen ártatlan mulatságát rendezte, azon volt, hogy a fiatal lányok általános jókedvét fenntartsa. Rendezett versenyfutás is, melyen a győztesek közt 14 drb. tárgyát osztott ki. A nagy közönséget az eső megakadályozta, hogy gyönyörködhesse a fiatal mosolygó arcu leánycsapatban. Alig végezték el a futóversenyt a lányok egyrészt a kuglizás sportját vette pártfogásába.

Este 8 óra felé aztán felkerekedtek és visszatértek a városba.

— A reálisiskola tornaversenye. E hó 25-én tartotta meg a székesfehérvári állami fő-reálisiskola tornaversenyét, mely a kedvezőtlen idő daczára, szép számú közönség érdeklődésével folytatódott. Különösen kitűnt a millenniumi tornaversenyen résztvett tornászok csapata a katonai rend és páros buzgány gyakorlatok bemutatásában, s a mely utóbbi a közönségnek tetszését is megnyerte. Ezek végeztével az I., II., III., IV. osztályok 100 méteres futó versenyre, majd ugyanazon osztályok közösen a következő tornászok nyertek kitűntelést: Bory Jenő V., Bergmann Hugó VI. és Fusch Zoltán VII. o. tan. A súlydobásban győztesek: Paál Kálmán VI. és Arva József VII. oszt. tanulók. A futó verseny befejeztével Exner Győző torna-taná a korlátos és nyújtós mutatót be mintacsapatával néhány válaszköcs gyakorlatot, ugyanekkor a gyűrűhintán egy másik csapat, melyet dr. Kovács Zoltán tanár vezetett, adott elő érdekes gyakorlatokat. A verseny végeztével dr. Kuthy József igazgató, valamint a jelenlevő közönség meglegedését fejezte ki a jól sikerült mutatványok felett.

— Zarándoklat Mária-Czellbe. Auguszt. hó 24-én a budapesti II. ker. sztr. Anna plebánia templomból egy zarándoklat fog indolni, melynek útja Mára-Taferi és Sountagsberg kegy helyek érintésével Nagy-Mária Czell meglátogatása. Két napi időzés után a zarándoklat Szent-József és Anna hegyeken át vissza tér Budapestre. A zarándoklat iránt érdeklődők bővebb felvilágosítást nyerhetnek Dömötör Geodeon plebánosnál Budapesten II. ker. plebániai templom.

— Munkakiállítás a zárdában. Megiepo és tanulósgos kiállítás rendezett a helybeli nő-növényde, növendékeink kezimunkájából. Valódi tarlat ez szakok szerint osztályozva, külön-külön teremben, izléssel, elegancziával elhelyezve. Az érdeklődő hölgyközönség valódi búcsút jar nézni, birálni és bámulni az apró kezcsékek egy évi munkáját. Megtekintve az egyes tárgyakat, önkénytelenül is tisztelettel kell meghajolni azok előtt, kik növendékeikkel ily eredményt képesek elérni. Mennyi türelem, mennyi tudás s a hivatkoztásnak mily magas fokával kell bírniok azoknak, kik érdekelni akarnak, egészen művészetig képesek fejleszteni növendékeik tehetséget? Növénydeink valóban oly magas nívóján áll a tanítás és nevelésnek, hogy hozzá hasonlót hiába keresünk provinciális városainkban. De nezzük meg a kiállításat. Az első terem az óvodisták tárlata, Száz és száz mindenféle tárgy van itt egymásra halmozva, mindannyi 3-5 éves emberek munkája. Szinte kár ezekért az apró kis, robotosokért; értelmük jóformán még csak az evés és alvás fogalmáig fejlett, de dolgozni már kell szegénykének; azt sem tudják, hogyan, csak mikor, már kikerült a munka a kezükből, akkor látjuk, hogy egy huszáraskó. Ily csese-besse van tárlatukban tömérdek, egy egész terem, megtöltve miniszteri tanterv által előírt és szabályozott dolgokkal. A második terem női kezimunkával van telve. Kezdve a leg-egyszerűbb, himesztől, egész a selyem- és arany-szállakkal áttört pompás szövöttek, egyháziruhák, disztárgyakig, feltalálható itt minden, mit e nemben izlés és finom kezek csak előállíthatnak. Különösen szépek Koloszar Fizella arany-sodronnyal áttört stóljája. Fröhlich Mariska, Kramer Margit izléses, disztárgyai, Volarich Ida faliszőnyege. Legmeglepőbb azonban a harmadik terem kiállítása, eu miniatúr művészek tárlata, melynek sok kellemet ad a rajta előjövő osin és elegancia. E teremben a nevelésüket befejezett növendékek művei vannak kiállítva. Kiválóan szépek Quirini Blanka Vajda-Hunyad vára, Diehalla Erzsike tavasz és téli tájképe, Horváth Katicza Vizes és Vámosy Margit virágrajzai. Kréta rajzokban ily finom kivittel még nem láttunk kepeket; egyik-másik egész az azzáimézetet finomságig van kidolgozva. Az aquarellel készült művek közül legmeglepőbb Norák Ilona fehérselyem stóljája. Az olajfestmények közül kitűnik Kaltenecker Margit nagy-

méretü svajczi tájképe, melynek úgy compositiója, mint színezése kellemes benyomást tesz a szemlélőre. Piski Paula ésserdő és éjkipé, Lichtneckert Lujza tájképe a rajta előmlő hangulat, tájlatok és kidolgozás által válik ki. A gazdag fafestmények közül Dieballa Mariska szék és asztalkája, Leób Margit tálcája és asztala, Szemeray Margit arcképtartója tűnnek ki. A termelt félig megtöltő majolika tárgyak közül Volarich Ida gyönyörű virágvázaai tűnnek ki, behintve művészileg festett margarétával, továbbá Szukovszky Margit kávékészlete. A porcellán és tőkörfestészet tárgyai közül Lichtneckert Lujza művei tűnnek ki, nemkülönben Imrich Editha izléssel festett dísztalai. Általában a sokoldalúság és a kidolgozás finomsága jellemzi a kiállított tárgyakat. Valóban elismeréssel kell adoznunk növendéknél vezetőinek, kik a nevelés és tanítás mellett a szépíróvázkészítési ágában képesek növendékeiket kiképezni s oly eredményt elérni, mely a laikus nézőt bámulatra készteti és a fokozottabb igényeivel bíró műteremt meghajolni kényszeríti.

— **Fejérmegyeiek a kiállításon.** A jövő hét folyamán ismét a megye három községeiből fogunk tömegesen menni a kiállítás megtekintésére és pedig 28-án Sárosgárdáról 46-án, július 1-én Tabajdáról 150-en és július 4-én Nádasd-Ladányról 33-an.

— **Új hajóállomás a Dunán.** Az I. cs. és k. szab. duna-gőzhajózási társulat közbirrú tessei, hogy Erd állomását f. évi június 25-én egy a személy, mint az árforgalom részére ismét megnyitotta. „Erd” állomását a budapesti kikötői személyszállító hajó fel és lefelé menet, a budapest-mohácsi személyszállító hajó pedig naponta csakis felfelé menet érinti.

— **Záró-ünnepély.** Az irlalmas nővérek vezetése alatt álló „Ferenoz József” nőnevelő intézet és a vele kapcsolatosan levő polgári leányiskola folyó hó 27-én d. e. 9 órakor tartotta meg évzáró ünnepélyét, mely a következő sorrendben folyt le: Nyitány. „Les trois soeurs” Oestentől. Zongorán hat kéze játszották: Grundböck Gizella, Zaicz Irén és Molnár Ilona. „Hol van az Isten?” Vajda Pétertől. Szavalta: Pollasek Anna. „Memorare” Mayerhoffertől. Előadta az énekkar. „Nemzeti dal” Lisznyaitól. Szavalta: Emmerth Mariska. „Der König” — von Drexler-Manfred. Szavalta: Dieballa Erzsike. „Harangvirágok” Mendelssohntól. Előadta az énekkar. „A hövirág meséje” költemény. Szavalta: Zambelli Málnin. „La cloche” par Lamartin. Szavalta: Forintos Mariska. „Magyar népdalok” cimbalmon előadta Moenich Jolán. „A büszke leány” költemény. Szavalta: Vollarich Ida. „Eji harangszó” Ney Ferenoztól. Szavalta: Balázs Szidónia. „Csónakdal” Bohdetől. Előadta az énekkar. „Hazám” Lévay Mihálytól. Szavalta: Tóth Maris. „Szózat” Vörösmartytól. Előadta az énekkar. „A havasi róza” költemény. Szavalta: Kenessey Margit. „Abschied von der Kindheit”. Szavalta: Szukovszky Irén. a) „A cremonai hegedűs” Hubai Jenőtől; b) „A birtokos” Klotovoltól. Cimbalmon előadta: Koh Mariska. „Jean d'Arc” par Arnold de Musset. Szavalta: Grundböck Irma. „A szűz Anya életéből” Mindszenty-től. Szavalta: Kolb Emma. „Erdői áhitat, Kéthés dal. Előadták: Kampis Emilia és Ilona. „A haldeklő apa” Répássytól. Szavalta: Kleindin Ernesztin. „Ákósvirágok”, melodráma Várady Antalól. Szavalta: Márkus Ilona, zongorán kísérte Steindl Margit. „Szent István király halála”. Költemény. Szavalta: Szabó Mariska. „Magyar egyveleg” Erneytől. Előadta az énekkar. „Példaképek” Lehoczky Józseftől. Szavalta: Kampis Ilona. „Rajta föl.” Induló Abt Ferenoztól. Előadta az énekkar. A szavalók közül különösen kitűntek: Pollasek Anna, Dieballa Erzsike, Tóth Mariska és Kleindin Ernesztin. Cimbalmon sok érzéssel játszott Moenich Jolán. Kitűnő hangjok által kiváltak Kampis Emilia és Ilona. Elismerésünk kell kifejezünk Vida Dező énektanár urnak azon ponton és lelkiismeretes tanításért, melyvel az énekkart betanította. Ezen kívül a tisztelendő nővérek is megtettek mindent, hogy az ünnepély minél jobban sikerüljön. — A megjelentek között volt Szukovszky János. — A megjelentek között volt Szukovszky János. — A megjelentek között volt Szukovszky János.

tatta el a növendékeket és egyszermind kijelenti hogy a kitűnő tanulók megjutalmazására különböző jeltévek adományai folytán 8 drb arany áll rendelkezésére, melyeket a következőképpen osztott ki az intézet előjárásága előterjesztése folytán: 1—1 drb aranyt kaptak kitűnő előmenetelű és jó magaviseletűek: Vámos Margit IV. o., Zsigrai Erzsike IV. o., Dieballa Erzsike IV. o., Szabó Mariska IV. o., Forintos Mariska III. o., Balázs Teréz III. o. Kitűnő énekekért szintén 1—1 drb aranyt kaptak Kampis nővérek. A megjelent szép közönség megalégedve oszlott szét ezen jól sikerült ünnepély után.

— **A katolikus tanítók nagy gyűlése.** Julius 7., 8. és 9-én lesz a kath. tanítók ezredévi országos nagygyűlése Budapesten a központi papnevelő-intézet dísztermében. Ebből az alkalomból Bogisich Mihály címzetes püspök-helyettes, érseki vikárius felhívja a papságot, hogy minél nagyobb számmal vegyen részt a tanítók nagygyűlésén, mert az iskola ügye szorosán összefügg a temploméval.

— **Czukorgyárosok Siófokon.** A magyar és osztrák czukorgyárosok kongresszusának tagjai csütörtökön a déli vasút külön vonatán városunkon át Siófokra rándultak ki. Siófokon a reggeli után a Baross hajón körülhajózták a Balatont. A hajózásáról delután 5 órakor érkeztek vissza. Ekkor a társaságnak a legnagyobb része megfordult a Balatonban. Hat órakor ebéd volt, a melyen Stummer br. az osztrák czukorgyárosok elnöke lelkes felkésztőt mondott. Ebéd után az osztrák czukorgyárosok férfikara énekel. A társaság éjfélkor érkezett vissza.

— **Öngyilkosságok a vidéken.** Mint mohai levelezőnk írja, ott folyó hó 19-én este Iváncsi Erzsébet a legelő kútjába ugrott, mire kihúzták már halva volt. — Bicskei levelezőnk is tudósít egy ily szomorú esetről, a hol Bőrös Ferencz vetett véget életének. Végzetes tettének elkövetésére szentelt földet választott a temetőt, melynek egyik fájára akasztotta fel magát. Ezen eset után a temetőt újra fel kellett szentelni, ami meg is történt.

— **Jövendőbeli szintársulatunk** az idő szerint Tapolezán működik, az ottani színházlatogató közönség nagy megalégedésére és tetszésére. Kevésbé megalégedett azonban Dobó színiigazgató a közönséggel, a mely nagyon szőrványosan látogatja az előadásokat. A repertoirt pedig elég változatos: hétfőn adták a „Királyné dragonyosát” (üres ház előtt), kedden „Bernardo Montillát” (üres ház előtt), csütörtökön a „Pillangó csatát” (üres ház előtt), csak szerdán volt nagyobb számú közönség a nézőtérben, a mely alkalommal a „Boszorkányvár” operette került színpadra.

— **Biztonsági kengyel lovasok számára.** Nemcsak a kocza-lovásokon, hanem a nyalka hivatászerű lovasokon is megesi, hogy a ló egynehány bakugrásra, vagy ágakódásra folytán kipottyant a nyeregéből és — ha a lába a kengyelben megakad — a ló maga után vonszolja a szerencsétlent, miáltal az illetőnek testi épsége, sőt az élete is veszélyeztetve van. Hasonló baleset folytán mult ki Vilmos királyi hercege is. Ilyen szerencsétlenségeknek elejét veendő már többféle önműködőleg nyíló kengyelt találtak fel, de egyiknek szerkezete sem volt annyira biztos és egyszerű, mint a Sichermanjn Lipót budapesti kovácsmester által szerkesztett kengyel, a mely akként van szerkesztve, hogy ha a lovas leesik és a lába a kengyelben megakad, ez önműködően kinyílik, mi által a lovas megurozása megakadályozva van.

— **A régi egyfúrotások.** Az állami hivatalok figyelméztették, hogy az 1888. június hó 1-től keltetett egyfúrotási állámjegyek az adóhivataloknál és egyéb állami pénztáraknál teljeis értékükben csak folyó, hó végeig fognak teljes értékűre, azaz két koronára beváltatni. Ezentúl még pedig 1896. december hó 31-éig a fent említett egy forintosokat csakis az állami beváltási pénztáraknál fogadják el teljes értékükben, míg december hó 31-ike után az állampénztár egyáltalán nem lesz köteles azokat beváltatni.

— **Helyreigazítás.** A trieszti általános biztosító társaság hirdetésébe, mely lapunk máj. hó 27-ik számában jelent meg, hiba csuszott be. Helybeli fogynöksége ugyanis nem Halm J., hanem Hahn J.

— **Lopásért elítelve.** Szabadlában levő Bográ Péter csákvári kocsis, ki már lopásért egyszer 4 hónapig el volt zárva, most a budapesti törvényszék ismét 2 hónapi fogságra ítélte.

— **Ügyvédi irodába** 3 hónapra foglalkozást keres gimnáziumot végzett fiatal ember, ki már 3 évig munkálkodott hasonló minőségben. Cim a kiadóhivatalunkban.

— **Házelandás.** Simor-utca 25. számú ház, — melyben 5 szoba és a szükséges mellékhelyiség van — minden áron eladó. Bővebbet ugyanott.

Millenniumi naptár.

A millenniumi emléktáplépek új sorozata a jövő héten veszi kezdetét a pusztaszeri ezredévi emlék alapkövének letételével. Ezek az ünnepépek a következő sorrendben s a kormány alább megnevezendő tagjainak jelenlétében fognak megtartani:

Pasztaberen e hó 27-én (a kormány képviselőjében jelen lesz Darányi Ignác);
Munkács on július hó 19-dikén (Erdélyi Sándor);

a budavári Szent-István-szobor alapkövének letétele aug. 30-án (br. Bánffy Dező);
a pannonhalmi emléktáplépek augusztus 26-án (Wlassics Gyula);
a nyitrai aug. hó 30-án (Lukács László);
a zimonyi szept. hó 20-án (Josipovich Imre);
a Vaskapu megnyitása szeptember hó 25-én (br. Bánffy Dező);
A Mátyás-szobor alapkövének letétele Kolozsvárt, szept. 30-án (br. Fejérvári Géza);
a brassói és a dévényi emléktáplépek október 18-dikán (a kormány képviselőjeként Brassóban Perczel Dező, Dévényben báró Jósika Samu lesz jelen.)

Irodalom és Művészet.

A magyar nemzet története című, emlékeztető illusztrált nagy munka is egyre halad megjelenésében. A most vett 40-ik füzetével kezd meg harmadik kötete első füzetét, szokott díszes kiállításban és érdekesítő előadásában. A mohácsi veszedelemmel kezdődő, szomorú korszak bekezdésének esetedelésű foglalkozik a jelen füzet, s vezeti tovább előadását. Ehez képest a 40-ik füzet illusztrációjai is a szereplők egykoru arcképeinek egész halmazával ismeretük meg az olvasót. A füzet külön melléklete pedig: „Isabella királyné buceja” as orsz. képművészeti társulat műlapjáról reprodukálva, Wagner S. jeles művészünk esetedét dicséri.

— **Bongand Alacoeque Margit élete.** Aki a mistika iránt érdeklődik, aki hisz abban, hogy az Isten az ő választottait természetfeletti utakon vezet a tőkéletesség magaslataira, az vegye kezébe ezt a könyvet, megtalálja benne, ami után lelke sóvárog. Az érdeki ember botránykozva tenne félre, transcendentalis eszmékkel nem tud mindenki megbarátkozni. Alig talállok méltóbb írót, mint Bongandot, b. Alacoequei Margit csodálatos életének vázolására, méltán sorakozik ez a könyv halhatatlan műveikhez. Nem csupán életrajzot nyújt, hanem Jézus szt. Szive cultusának történetét is, azzal az elbájoló irályiyyal mely neki sajátága, azzal a könnyedséggel, mely a francia iró jellemzi. Megegen ajánlhatjuk a könyvet mindazoknak, kik egy csodálatosabb világba akarnak behatolni, megismerni Istennek tulajradó szeretőit, mely még a megváltás után is folytatja azt a gyönyörű viszonyt, mely az emberi nem gyengesége és az Isten atyai jósága folytán jött létre. A könyv megvásárolható: Szentannai (Spetz) Gyula plébánosnál, Gyomán.

— **Az ócsói könyvtárból,** mely Gyulai Pál szerkesztésé mellett oly méltó népszerűséget

ért el, ismét több (361—363. sz.) kötet jelent meg a Franklin-Társulat kiadásában. Egyik kötete Árnycépek (361. sz.) cím alatt Csiky Gergelynek, az elhunyt hírneves írónak hét elbeszélését közli; Csiky irodalmi sikereit mint drámaíró aratta, de mint elbeszélő és regényíró is az elsőek közé tartozott. Az „Árnycépek” elbeszélései ezek: A kis macska. Estella. A mult. A szép Rhodophe cipője. Az alibi. A nagyszabados medea. Válóper után. (Ez az utóbbi már csak töredék, mert a szerző nem végezhette be.) A 293 oldalra terjedő kötet ára csak 60 kr. — Megjelentek továbbá az „Olcsó könyvtárban”: A rózsafa butor, (262. sz.) Frances Anatól egyik legszebb műve, francziából fordította R. F., ára 30 kr. Csengics Szmál aga halála, költői elbeszélés (363. sz.), írta Mazsuranics Iván, a néhai horvát bán. A horvát költészet e nevezetes termékét Margalics Ede ültette át magyarba, könnyen gördülő versekben. Ára 20 kr.

Szatkay Berthold a katolikus irodalom egyik ifjú tagjának „Singularis Bukalikák” című versgyűjteménye az ősszel hagyja el a sajtót. A műre előjegyezhetni 2 korona előleges beiktatása mellett a szerző lakására (Budapest, László utca 8. sz. II. em. 14. ajtó. Ezen fiatal katolikus íróat olvasóink figyelmébe ajánljuk.

A kert. Ez a kertészet összes ágait magában foglaló szakiap 12-ik száma most jelent meg bő és változatos tartalommal. Két igen szép színes műmellékletet hoz, azonkívül 15 fa metszeti ábrát. Tartalma: konyhakertészet, gyümölcsészet, díszkertészet, lugas, gép és eszköztár, rovartan, tárcza, faiskola, hírek cím alatt jelennek meg és igen bőven, érthetően magyarázza azokat. Ajánljuk olvasóink figyelmébe. Előfizetési ára egész évre 4 ft, fél-évre 2 ft. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, Andrássy-ut 23. szám alatt.

A gabonahatáridő-üzlet.

(—k—n.) Rosz idők járnak a börzére. A német birodalmi gyűlés a gabona határidő-üzlet eltörlésével oly érzékeny csapást mért a tőzsdei spekulációra, és különösen azon nemére, mely a differenciálnális játék alakjában érzékenyen károsította meg a mezőgazdasági termeléssel foglalkozókat, hogy az a börzeánerék csoportját a szó legszorosabb értelmében lehangozta fejüket vesztve az ország elhagyásával fenyegetődtek és megjósolták a mezőgazdaság teljes bukását, mely szerintők börze, határidő-üzlet és differenciálnális játék nélkül elkerülhetetlen. A németek bölcs kormánya meg nem ijedt a börzeánerék türes fenyegetéseitől, mit legjobban azon körülmény bizonyít, hogy a köriratban felszólította mindazon országok kormányait a gabonahatáridő-üzlet elnyomására, ahol a börzei határidő-üzletekkel foglalkoznak. Ezek közül a francia kormány magatartása legálább is nem biztató a börzematadorokra nézve.

Ha számításainkba bele vonjuk a szomszéd Ausztriában a börze ellen indított akcióit, nemkülönben azon mozgalmat, mely a mi merkantilis kormányunkat is oda kényszerítette, hogy végre valahára belássa a tőzsde megrendszabályozásának és reformálásának szükségességét, indokolt azon állításunk, hogy rossz idők járnak a börzére. A börze már régóta, azóta hogy az árdepresszió súlyosan nehezedik a gazdaszály vállaira, szálla a praktikus gondolkodó gazda-politikus szemében. Ku-

tatva azon okokat, melyek a gabonaár lenyomását okozták, könnyen reá lehetett jönni arra, hogy a gabona tőzsdén egy oly erkölcsstelen játék folyik, mely nem számítva sem az egyes termelő országok, sem a világ produkciójával, kénye-kedve szerint állapítja meg a gabona árát. Ezen játéknak folyománya azon elszomorító körülmény, hogy a realis kereskedő és az effektív áruval rendelkező és azt szállítani is képes termelő az értékesítés dolgában tehetetlenül a börzének van kiszolgáltatva. Az alacsony értékesítési árak az előállítás költségeket sem fedezik, ha pedig emelkedik a gabona ára és a realis gabonakereskedő örvendezve siet a börzére készletét értékesíteni, mire néhány nap múlva a börzére kerül ámulva veszi észre, hogy a buzaárak az eddigi árnaknál is jóval alacsonyabbak. Az áremelkedés börzespekulációnak bizonyul, melyet egyes börzematadorok a saját zsebük javára spekulálva készítették elő, hogy a különbözetet beseperhessék.

Történt pedig a művelet anélkül, hogy egy szem buzát átadtak vagy átvettek volna. Ebből is látható, hogy a börzén lehetségessé van téve a gabonaárak oly természetű árhullámszását előidézni, mely oly távol áll a termelő ország tényleges keresletétől és kínálatától akár Makótól Jeruzsálem.

De ha ez lehetségessé, ha a termelő védtelenül van kiszolgáltatva a határidő üzleti játékban a spekulációknak, akkor érdemes-e fentartani oly intézményt, melyet az államhatalom a közintézmény jellegével ruházott fel, privilegiumokkal körülbástyázott, önkormányadással ruházott fel a börze pedig mindezt avval fizeti, hogy kifosztja a temelőt és fogyasztót, elharácsolja a nemzetvagyon és lehetővé teszi, hogy az internacionális mozgó tőke diktáljon megélhetési módokat termelőknak és fogyasztóknak.

Németországban még a tél folyamán is agrárius részről oly hangok emelkedtek, hogy a határidő-üzlet véglegesen ne töröltessék el, hanem csak korlátozassék. A tőzsde az ellene indított akcióra avval felelt, hogy fokozottabb mértékben üzte a visszaéléseket. Csak méltó sorsa érte utól, midőn a határidő-üzlet eltörlésével kitérdelték méregfogát, melyet belevájt a gazdasági tényezők legfontosabbjába, a mezőgazdaságba.

A gabona a tőzsde feladatát szerintünk nem képezheti más, mint a tényleges áru vételét és eladását közvetíteni, kiegyenlíteni a keresletet és kínálatot, a szükségletet és felesleget, ezen feladat megoldására legkevésbé tartjuk alkalmasnak a határidő üzleti játékot, mely módzataival a differenciálnális játéknak szolgál alapjául, mely vesz és elad soha nem létező és nem létezhető mennyiségekben fiktív árut és lehetségessé teszi az áruk tetszés szerint alakítását. Ezért vagyunk mi ellenei a határidő-üzletnek, ezért sürgetjük a börze megreformálását, mely a létező gazdasági rendszer egyszerűségét kizsákmányolva, oly nagy mértékben járult hozzá az ország koldusbotra juttatásához.

Kath. köri takarékmagtár.

Igenis van már, — hála Istennek, — bár több volna de még csak ez az első. Van ugyan takarékmagtár több helyen a hitközségnek, iskolának, templomnak, kath. körnek azonban még nem volt magtára, az utóbrát Nagy-Perkátán kezdték el a kath. körben, most körünkön áll, hogy a példát kövessék, s a megkezdett uton haladjanak! Bárosák minél többen követnék e szép példát!

Hiszen a kath. kör nemcsak szellemileg táplálja saját tagjait, hanem áldásos kezét törekzik kiterjeszteni azokra is, kik körébe nem iratkoznak be, a szegényekre, az özvegyekre és árvákra, feladatái ismeri „emberbaráti özlök előmozdítását. Ilyen nemescszélu intézmény a takarékmagtár, mely konyeret ad a szegény kezébe s gabonát kölcsönöz a földműves földjére.

Miután átlátták Nagy-Perkátán a kath. kör tagjai a takarékmagtár hasznos voltát, nem nyugodtak, míg meg nem alakították. Mult év decz. 26-án a nagyszámu tagok kész örömmel megalapították a magtárt, a kath. kört tették birtokosává, s czimezték: „a perkátai kath. kör takarékmagtára”-nak.

A megalapítás nehézségét csak a gabona megszerzése képezte, mely megoldást azáltal nyert, hogy ajándékokból alakították meg. S ez bizonyult a legjobbnak. Gróf Györy Teréz a kiváló kath. grófnő egymaga 180 pozs. mérő gabonát ajánlott fel; Posits Mihály plébános 18 mérő, Szalay József káplán 18 frtot, Mészáros György földműves 10 mérő, s a többi tagok is tehetségükhöz képest 1—2—3—5 mérő, ugy annyira, hogy a megalakulás után a kör 250 mérő gabonára számíthatott.

A kölcsönvevőknek olcsó, csak 6%-os kamato; kell fizetni, beszáradás czimen pedig még 2%-ot, összesen tehát fizetnek 8 litert egy hektoliter után minden évben.

A magtár működését megkezdette volna már tavasszal, sajnos azonban, hogy a kath. körök alapszabályait annyira elhanyagolja, hogy e magtár szabályainak megerősítésére épen fél év kellett.

Most már meg van erősítve is, jön az aradás s ha bejön az ajándék gabona, ugy megkezdheti áldásos működését. Isten áldása legyen rajta!

A példa vonz, — mondja a közmondás — majd meglátjuk melyik kör lesz a második.

Közgazdaság.

* A cs. és kir. adriai biztosító társulat május 30-án tartotta Triesztben rendes közgyűlését. Az 57-ik üléstevre (1895.) vonatkozó üzleti jelentésben következő jelentékenyebb adatok foglaltatnak: Életosztály. Az említett évben elfogadott biztosítások 12.489,729 frt tőke és 33,317 frt járadékösszegre rugnak. A biztosítási állomány 1895. év végével kerek 80 millió frt tőke és 215.428 frt járadékösszeget tüntet ki. A díjbevétel 3.325,880 fitra rugott. Halál és életbiztosítások után 1.621,276 forintot fizettetett ki és ezenkívül függő károk részére 249,800 frt helyezettett tartalékba. A díjtartalék 19.116,992 frtot tett, a viszonzbiztosítások levonása után pedig tisztán 17.737,264 frtot. Az elemi biztosítási ágakban (tűz és szállítmány) a díjbevétel 7.259,822 frtot tett, a visszbiztosítások 3.376,720 frtot vettek igénybe és károkkért a visszbiztosításokat illesztő részek levonása után 2.342,371 frtot fizettek ki. A háztartalék fejében tisztán 350.240 frtot tett. A háztartalék tisztán 350.240 frtot tett. A fekvőségek könyv szerinti értékének leírása 100.000 frtot

fordítottak. Az életbiztosítási osztály külön nyereménytartalékához 100,000 frtot csatoltak és osztalék fejében részvényenkint 70 frtot fizesnek ki. A tartalékok immár 22,864,729 frtra rugnak, melyből esik: 19,728,746 frt díj-tartalékra (tisztán t. i. a viszontbiztosítási részek levonása után), 2,622,102 frt a nyeremény-tartalékra és 513,881 frt árfolyamtartalékra.

* **Állami ménlovasár.** A földmivélségi miniszter a következő felhívást adta ki: Felhívom mindazokat a tenyésztőket, kiknek birtokában három és fél évet betöltött, de a nyolcadik évet még nem haladt kora menelő van és azt eladni óhajtják, hogy ebbeli szándékukat, annak kitüntetésével, hogy a menelő mely vármegyében, mely városban, községben vagy pusztaban áll, továbbá az eladási árat is hozzám (50 kros bélyeggel ellátott beadványban) legkésőbb augusztus 20-ig jelentsék be. Az eladandó ménnek a bejelentések mérvéhez és a bejelentők lakhelyéhez képest, úgy a mint a múlt évben, ismét egyes központokon fognak bizottságilag megsejleltetni és a vételár tekintetében létrejött egyezkedés után azonnal megvásároltatni és átvétetni. 165 centiméternél alacsonyabb ménnek, tekintettel a méntelepekben meglévő anyagra, nem vásároltatnak, kivéve, ha a ló kitűnő minősége a megszerzést kívánatos teszi. A megvásárolt ménnek vételára csak 1897. évi január hó első felében fog azon adóhivatalnál kifizetelni, melyet az eladó a vásárlás alkalmával kijelöl.

* **Idei bortermésünk.** Az országban oszka nem mindenfelé dicserik a szőlők jelenlegi állását; mivel a szőlők az eléggé zord idő dacára is jól telelték s szépen fakadtak. A tavasz most a nyár is eléggé kedvező volt a szőlők virágzására is, — így tehát nagyon könnyen megeshetik az idén az a nevezetes dolog, hogy az országban annyi szőlő, illetve bor fog teremni, hogy a külföldi piacokat ismét fölkereshetjük produktumainkkal. Örvendetes ez márt azért is, mert épp a minap terjedt el az a hír, hogy az idén Olaszországból a szokottnál is több bort szándékoznak piacra hozni. Remélhetőleg most már az olasz borkereskedőknek nem lesz kedvök a magyar borokkal versenyre kelni.

* **A vetések állása.** Rác-Almás, Duna-Pentele és Perkáta községekben az eső hiánya nagyon meglátszik a gabonán, erősen kezd száradni, különösen a dombokon. A rozsnál a szemképződés a szárazság következtében nem jöhetett létre s így nagyon sok gabonafaj türesen és egyenesen áll. Kukoricza azonban szépnek mondható. A szőlő is elvirágozott már.

* **Az eladósodott Magyarország.** A kereskedelmi miniszterium rendeletéből az országos statisztikai hivatalban igen érdekes statisztika készült a magyar föld eladósodásáról. E szerint míg 1883-ban a földbirtokot terhelő jelzálogkölsönök összege 232 millió, addig 1894-ben 444 millió forintra rugott, a növekedés tehát tíz év alatt 212 millióra megy; egy-egy évre átlag 19 és egyneked millió forint esik. A bérházakra adott jelzálogkölsönöknel még ennél is sokkal erősebb emelkedést mutatnak. 1883-ban 64 millió forint volt az ilyen jelzálogkölsönök állománya, míg 1894-ben 170 millió. A növekedés itt 106 millió s ekként Magyarországon az ingatlan birtokok 10 év alatt 318 millió forinttal adósodtak el. A földbirtokok közül a legsúlyosabban az Alföld van megterhelve, a hol az összes zálogkölsönöknek mintegy negyedrészre, közel 100 millió forint a földbirtokok terhe.

* **Pályázat tüzöltő-anyagra.** A bolognai tudományos akadémia 200 dollár értékű aranyérmét tűzött ki a legeredményesebb eljárás, vagy olyan legjobb készülékre, melynek segítségével fizikai vagy vegyi anyagok égését meg lehetne akadályozni, vagy elnyomni. A pályázat nemzetközi jellegű, s a pályázatokat beküldésének határideje 1896. július 30-ika.

* **Sertésvész a megyében.** Nagy-Láng községhez tartozó Közép-Hantos pusztán a sertésvész fellépett, Szent-Ágota és Igal községekben ellenben megszűnt.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Sz. A küldött tudósításokat köszönjük. Kérdésedre most még nem felelhetek. Abban a bizonyos ügyben több nyilvánosságot kérek, mert engem nagyon érdekel. A cikk okvetlenül jönni fog.

St. Bpest. A beküldött tárcákat köszönjük, s ha reájuk kerül a sor közölni fogjuk. Kérésének legközelebb eleget teszünk.

S. Mány. Bocsánatot kérünk, lapja eddig is rendszeren expediatott, hogy miért nem kapta kézhez — nem tudjuk; de majd utánna fogunk nézni.

X. Csak bátran előre! Csüggedni — soha! Nem fírhöz illő. Szervekedni és azután toborzani ez legyen a jelszó. A kért alapszabályokat postára adtuk.

Fogorvos

Dr. Ritscher Zsigmond

a bécsi fogorvosi egyetemi-intézet volt fogorvos.

Székesfejérvár Sas-utca 7. sz.

Foghuzás érzéketlenítő szerrel.
Plombálás arany platini és cementtel.
Műfogak és fogsorok kaucuk vagy arany alapon.

Speciálista arany plombálásban.
Rendel reg. 8 órától este 6-ig.
Vásár- és ünnepnapokon is.

IFJ. FÜSTÉR IMRE

asztalos- és kárpitós butorraktára

Székesfejérvár, Iskola-utca 10.

A nagyérdemű helybeli és vidéki közönség becses figyelmébe ajánlom újonnan berendezett dus választékú

● ● kárpitós ésasztalos butorraktáramat, ● ● ● ●

hol minden e szakmába vágó munkák nagy választékban kaphatók a legegyszerűbbtől a legfinomabbig, u. m.: háló, ebédli, szaion, iroda és előszoba berendezések. Széjjel nyitható fotel, mely éjjel ágyrak alkalmazható, magas dívánok, ottománok, tükrök, képek és más itt fel nem sorolt asztalos- és kárpitós-munkák.

Különösen ajánlom figyelembe venni, hogy a megrendelt butordarabokat vagy átalakítások kézimunkák módórozása, régi butorok a saját műhelyemben és felügyeiletem alatt készülnek; miért is minden nálam rendelt butorokért, illetve munkákért kezeséget vállalom.

Rajzokkal, mintákkal és költségvetéseikkel szivesen szolgálók. Vidéki megrendeléseknél a címre különösen vigyázni kérem.

52-52 Tisztelettel:

IFJ. FÜSTÉR IMRE.

VASUTI ÚJ MENETREND.

— Érvényes 1896. május 1-től. —

Budapest—Székesfejérvár—N.-Kanizsa.

indul	érkezik	indul	érkezik
Gyorsv.: 7:00 reg.	8:30 d.e.	8:40 d.e.	11:45 d.e.
Szem.v.: 7:10 reg.	9:16 d.e.	9:26 d.e.	1:39 d.u.
Vegy.v.: 11:50 reg.	3:16 d.u.	—	—
Szem.v.: 4:50 d.u.	6:35 d.u.	6:46 d.u.	7:52 d.u.*
Vegy.v.: 2:25 d.u.	4:27 d.u.	4:33 d.u.	8:55 este
Gyorsv.: 7:45 este	9:11 este	9:18 este	12:10 éjjel
Szem.v.: 9:25 este	11:33 este	11:43 este	3:52 éjjel

N.-Kanizsa—Székesfejérvár—Budapest.

indul	érkezik	indul	érkezik
Szem.v.: 12:15 éjjel	4:16 reg.	4:24 reg.	6:29 d.e.
Vegy.v.: —	—	6:15 reg.	8:25 d.e.
Gyorsv.: 5:47 reg.	8:39 reg.	8:49 reg.	10:10 d.e.
Vegy.v.: 10:00 d.e.	2:10 d.u.	2:35 d.u.	4:31 d.u.
Szem.v.: 2:00 d.u.	6:00 d.u.	6:08 este	8:12 este
Gyorsv.: 5:06 d.u.	8:00 este	8:15 este	9:40 este
Sz. v.: 8:42** d.u.	9:39 este	9:49 este	11:25 este

Sz.-Fejérvár—Veszprém. Veszprém.—Sz.-Fejérvár.

indul	érkezik	indul	érkezik
Szem. v.: 5:20 d.e.	8:03 d.e.	4:19 reg.	6:— d.e.
" " 9:34 d.e.	10:52 d.e.	7:08 reg.	8:34 d.e.
" " 1:— d.u.	2:33 d.u.	4:43 d.u.	5:53 d.u.
" " 9:27 este	11:— este	7:19 este	10:09 este

* Csak Siófokig közlekedik.
** Siófokról indul.
A Veszprémből este 7:19-kor induló vonat csak vasárnap, ünnepnap és csütörtökön közlekedik.

A Balaton-tavi gőzhajózási részv.-társulat menetrendje.

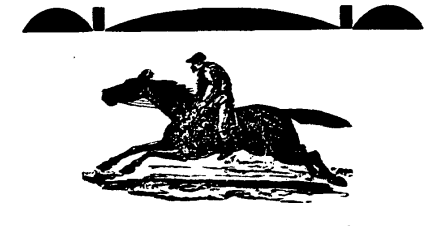
Siófok-Balatonfüred-Almádi-Kenese és vissza.

Siófok	9:50,	12,—,	8:15,	6:15
Balatonfüred	10:45,	1:20,	9:30,	7:15
Alsó-Eörs*	—	2,—,	10:30,	—
Almádi	—	2:20,	—	—

Almádi	—	—	5:35,	—
Alsó-Eörs	5:15,	—	6:—,	—
Balatonfüred	6:15,	10:55,	7:—,	7:20
Siófok	7:15,	11:50,	8:—,	8:20

Boglár-Révfülp-Badacsony és vissza.

Boglár	12:15,	3:30,	7:20,	10:35
Révfülp	12:50,	4:—,	7:50,	11:—
Badacsony	1:40,	5:—,	—	—

PERL ARNOLD, Győr szab. kir. város törvényhatósági állatorvosának

JOCKEY FLUIDJA

minden gazdaságban nélkülözhetlen.

Biztosan ható szer a túleröltötött állatok izmainak folytonos jókarban tartására, valamint a kimerülés, fáradtság, izomszűz, vállbénóság, időszakos sántaság, a vértagok lobos bántalmái és merevsége esteiben. — Számos köszönőirat betekintésre áll.

Főraktár: **szENTMIHÁLYI GYULA** gyógyszerártaiban Győrött.

Egy üveg ára 2 korona.

Hirdetések

**a „Fejérmegyei Napló“ részére
felvételnek kiadóhivatalunkban (Székes-
fejérvárott Szent István-tér 1. szám alatt)
jutányos árért.**

